

hjælpe af det offentlige; saa selv om der end er Afgang for dem, saa ville de dog ikke komme med ind herunder. Derfor tror jeg ikke, det har meget paa sig, at slige Bestræbelser skulde hæmmes i Fremtiden, og jeg haaber det heller ikke. Det, her tales om, er at give en Ret, for jeg skal erkende, at ogsaa overfor Fattigvæsenet staar vedkommende med en Ret til at faa Hjælp, naar han trænger. Man giver vedkommende Ret til at faa Hjælp, men ganske vist, de maa underkaste sig et Støn af vedkommende Bestyrelse om, hvad de skulle have. De behandles ikke paa anden Maade, men der er mange, der ikke ville underkaste sig det Støn, og derfor siger jeg, det passer ikke i Almindelighed for alle. Men Afgangen staar aaben for alle, og større Lighed kan man ikke komme til i den Slags Forhold.

Det ærede Medlem for 6te Kred (Caspersen) kom med en Række Indvendinger mod Lovforslaget. Jeg sender dem allesammen, og jeg tror heller ikke, det vil have nogen særlig Betydning at gaa dem igennem, da jeg har haft Lejlighed til at gøre det andet Steds. Jeg skal kun gøre det ærede Medlem opmærksom paa 2 Ting. Den ene er, at naar han taler om Sømand, som skulle have Bopæl her i Landet i 10 Aar, saa forstaar jeg det Punkt saaledes, at den, der farer med dansk Skib, har Bopæl her i Landet i 10 Aar, altsaa, der er ikke noget særligt Krav, som stilles til vedkommende i den Retning. Saa siger det ærede Medlem, at Valgrettens Bevarelse er Hovedsagen ved hele denne Lov. Det er ganske urigtigt, thi de blive stilledes frit i enhver Henseende og ere ikke underkastede Fattigvæsenets Bestemmelser i nogen Retning. Lovforslaget har jo Betydning i adskillige andre Retninger, undtagen i den rent politiske.

Det ærede 3dje Medlem for 7de Kred (Hjerre) har, efterfulgt af forskellige andre ærede Medlemmer, nævnt, at Bestemmelsen om en Fjerdedels Refusion her er for haard. De ærede Medlemmer have jo været opmærksomme paa, det indrømmer jeg, at efter al Sandsynlighed vil det ikke blive en Fjerdedel, men en Ottendedel, som her bliver Tale om, idet Statstilskuddet ogsaa kommer Refusionen til Gode. Vi kunne vel alle være enige om, at Forholdet kunde ikke godt ordnes paa anden Maade, end at den, der bevilger Understøttelsen, ogsaa maa tage Del i, hvad der hører ind under den. Det kunde ikke godt ordnes paa anden Maade efter Lovens Aand og Karakter, end at vedkommende ikke kan være stavnbundet.

Om den Brøl, som her er sat op, er passende, er et andet Spørgsmaal; det ærede Medlem veed jo godt, hvor Modelen er tagen fra, men for øvrigt skal jeg være villig til at overveje det Spørgsmaal sammen med de ærede Medlemmer.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Knudsen) nævnte et specielt Tilfælde, hvor Arbejderne ikke skulde have faaet udbetalt deres Penge, og jeg er temmelig sikker paa, at det ærede Medlem sigtede til Arbejdet paa Ringsted Station; er det ikke rigtigt? (Knudsen: Jo!) Det er altsaa det Tilfælde, hvor vedkommende Entreprenør gik fallit. Jeg har udtalt tidligere, at der burde kræves visse Deposita, og jeg sagde i den Forbindelse, at det var ikke rigtigt af Arbejderne at give for lang Kredit paa Arbejdslønnen, og det er min Mening fremdeles. Jeg tror sikkert, om jeg huster ret, at der er et Depositum paa vedkommende Sted; jeg er mig bevidst, at jeg har sagt til vedkommende, at Arbejderne vare fortrinsvis at dække fremfor Statskassen med Hensyn til, hvad den havde til Gode, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det er sket, men det er længe siden, og jeg skal undersøge det Spørgsmaal nærmere. Naar nu det ærede Medlem vil sætte det Tilfælde, at Arbejderne holdt op at arbejde, fordi de i 14 Dage ikke havde faaet deres Løn betalt, sammen med det at gøre Strejke, da er det ikke rigtigt. Jeg finder det i høj Grad berettiget, at de vilde have deres Løn; men at det skulde sættes sammen med det, som man i Almindelighed stiller op for at tilvinge sig bedre Arbejdsvilkår eller for at faa overordnede hørt, det kan jeg ikke erkende. Naar Arbejderne ikke kunne faa Betaling for udført Arbejde og give Arbejdsgiveren Kredit derpaa i lang Tid, derpaa rykke ham for Betalingen, men saa den ikke og derfor ikke ville arbejde for ham, saa er det den naturlige Ting af Verden; men det kalder jeg ikke for Arbejdsnedlæggelse i moderne Forstand.

Der blev talt om „De fattiges Kasse“ af de ærede Medlemmer for 9de Kred (S. Jensen) og ogsaa af den ærede sidste Valer (Sihyr). Det første ærede Medlem ønskede dette Forslag sat i Forbindelse med „De Fattiges Kasse“. Det vilde gøre mig ondt, om man vilde gøre det. Jeg tror ikke, man tør sige, at „De fattiges Kasse“ paa nogen Maade er bleven, hvad man ventede af den, og jeg tror heller ikke, at der lader sig blæse nyt Liv i den, og derfor kan jeg ikke være med til at sætte dette Forslag i Forbindelse med „De fattiges Kasse“. „De fattiges Kasse“ blev sploberet efter min Mening,